

Valdemar Thomsen: Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fortjener Utak, hvad der har været Tilløb til her under Forhandlingen, fordi han har rejst det foreliggende Spørgsmaal. Jeg synes, det er en grov formel Fejl, der er begaaet; Udvalgets Formand har indrømmet, at der er begaaet en Fejl, og jeg synes ærlig talt, det var at slippe meget billigt, hvis Udvalgets Formand havde givet Tinget en uforbeholden Undskyldning for det, der er sket. Hvis han ikke kan bekvemme sig til det, synes jeg kun, det er rimeligt, at der stilles en Dagsorden som den, der nu er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, og hvis der ikke fremkommer en uforbeholden Undskyldning, agter vi at stemme for Dagsordenen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kortere Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det er mit Indtryk af den Forhandling, der har været ført her, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, som var Formand for det paagældende Udvalg, paa en Maade, som ingen af os har Grund til at tage Fejl af, har gjort Rede for den Fejl, der er sket, og ganske fyldestgørende over for Folketinget har forklaret, at han selv erkender, der er sket en Fejl. Naar et Medlem af dette Ting er fremkommet med en saadan Redegørelse og endvidere har kunnet henvise til, at der ikke har været andre Medlemmer af det paagældende Udvalg, som paa det Tidspunkt, hvor det havde været rimeligt, har gjort andre Betragtninger gældende, finder jeg, at dette Medlem maa være i sin fulde Ret til at sige, at det nu maa være Forslagsstillersens Sag at tage Standpunkt til sit Forslag, og at Forslagsstilleren ikke kan stille noget yderligere Krav til en Redegørelse fra Udvalgsformandens Side. Jeg mener derfor, at Tinget efter den Redegørelse, det har faaet, maa betragte den stillede Dagsorden som en Udæskning over for den Udvalgsformand, der er fremkommet med sin Redegørelse, og jeg henstiller, at vi stemmer denne Dagsorden ned.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg kan ikke nægte, at den Udtalelse, det ærede Med-

lem Hr. Hartvig Frisch her fremsatte, efter min Mening var ganske overordentlig uklog. Thi der kan ikke være nogen Tvivl om, at Folketingets Værdighed kræver, enten at Tinget faar en Undskyldning fra den Udvalgsformand, der har begaaet Fejlen, eller at det, naar denne nægtes, udtaler sin Beklagelse af det skete. Det er Folketinget nødt til at gøre. Her optrykker man et Dokument, der i Virkeligheden er to. Udvalgsformanden siger, at man fik en Skrivelse og en Fortsættelse af denne Skrivelse. Hvad vil det sige? Det er to Skrivelser, der foreligger. Man optrykker dem som een Skrivelse. Man optrykker dem uden saa meget som ved en Række Prikker at antyde, at der er foretaget Udeladelser. Hvorledes vilde dette blive bedømt — her sidder Masser af Redaktører og Journalister i denne Forsamling —, hvis man gengav en Skrivelse i sit Blad og gjorde det paa denne Maade, gengav den sammenstykket af to Skrivelser uden over for Offentligheden paa fjerneste Maade at antyde, at der her var sket en Beskæring? Hvorledes vilde det blive bedømt journalistisk? Man vilde sige: Det er en uværdig Polemik. Og saa kommer man her og vil forsvare det! Det kan og maa ikke ske i det danske Folketing, at et Flertal stemmer en Misbilligelse af den Slags Ting ned. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Sagen i sin Haand. Han kan gaa op her og sige: Jeg erkender, at der er sket en grov Fejltagelse fra min Side, og jeg lover, at det ikke skal gentage sig. Saa er den Sag efter min Opfattelse i Orden. Men det maa ogsaa til.

Kyed: Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjorde Sagen en Bjørnetjeneste. Forholdet er jo dette, at det, man fra Folketingets Side vil beklage, er selve den Fejltagelse, der er sket, og at den er sket, kan ikke omdisputeres. Den er sket, og den er beklagelig. Det er beklageligt, at den er sket, og det har Formanden for Udvalget erkendt, og det er ikke nogen Udæskning over for Udvalgets Formand, at Folketinget beklager, at Fejlen har fundet Sted. Som Formanden for Udvalget har erkendt, falder Ansvaret først og fremmest paa ham, men selvfølgelig bærer her ogsaa Udvalget som Helhed sin Del af Ansvaret, fordi Fejlen ikke er blevet opdaget i Tide, forinden Betænkningen omdeltes. Jeg synes derfor ikke, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch skulde tage Sagen, som han gør, og betragte det som en Udæskning over for Formanden for